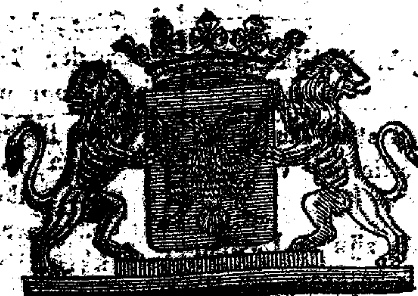
A°. 1838. N°. 123.

ARNHEMSCHE COURANT.

Dingsdag den 16 October.

Bij deze Courant behoort een Vervolg.

Antecedenten voor onze Tweede Kamer.

Redevoering van FOX, *tot ondersteuning van een voorstel om het gedrag des bestuurs te laken.*

» Volgens de algemeene meening zouden in zuiver willekeurige (of vaderlijke) staten, waar het bestuur der magt, kracht en middelen der natie bij eenen enkelen persoon of bij eenige weinigen berust, al de handelingen des gouvernements, inzonderheid in tijden van oorlog, gemakkelijker en spoediger worden volvoerd. Geheimhouding is er verzekerd; spoed en kracht zijn er slechts afhankelijk van de vermogens van den staat. De slag is toegebragt, of de noodige maatregelen zijn genomen, als het ware, alvorens de reden bekend is, en het volk berust in de magt en de wijsheid zijner bestuurders. — In regeringsvormen daarentegen, waar de staatsmachine uit verschillende raderen bestaat, waar de werking zamengestelder is, en de beweging des geheels afhangt van de combinatie van onderscheidene bestanddeelen, zijn hare bewegingen langzamer; zij zijn regelmatig, maar minder krachtig; zij zijn blootgesteld aan mislukking, omdat haar bestemde gang openbaar gemaakt is, alvorens het bedoelde gevolg plaats hebben kan.

» In bespiegeling zal niemand dit ontkennen; het is genoeg het te hooren, [illegible] toe te stemmen. Daarentegen zal het even weinig weerspraak vinden, dat de voordeelen van onbeperkte regeringsvormen opgewogen worden door andere, welke men onder vrije regeringen geniet. De laatste zijn beter berekend voor tijden van vrede. Zij beschermen de burgers nadrukkelijker in hunne personen en goederen; zij moedigen de ingezetenen aan tot nuttige krachtsinspanningen; zij roepen het talent ten dienste van den staat uit zijne onbekendheid aan het licht; zij zijn gunstig voor de uitbreiding van handel en nijverheid; zij boezemen vaderlandsliefde in en eenen edelen geest van onafhankelijkheid; kortom, vrije gouvernementen, die allen op eene schaal stellen, en iedereen onafhankelijk maken van alles behalve de wet, stemmen elk lid der maatschappij tot één gemeenschappelijk belang, en scheppen een persoonlijk zoo wel als openbaar gevoel van eigenwaarde, hetwelk, mits wel bestuurd en wijs bepaald, de scherpste prikkel wordt tot groote en roemwaardige daden.

» Zoodanig zijn, eenerzijde, de voordeelen welke in theorie ondersteld worden verknocht te zijn aan regeringsvormen, waar al de magt der maatschappij berust bij en uitgeoefend wordt door een eenig hoofd; en zoodanig zijn, andererzijde, de eigenaardigheden van staatsregelingen op den breeden grondslag van openbare vrijheid gevestigd. Maar, alhoewel in theorie beide even blijkbaar schijnt, levert de ondervinding andere uitkomsten. De waarheid is, dat de kunsten des vredes niet ten allen tijde gevolgrijker worden beoefend in republikeinsche en vrije staten, noch die van den oorlog in zuiver willekeurige en despotische landen. Geene natiën waren gelukkiger in den krijg, dan die waar het volk aandeel had aan de staatszaken; [illegible] het algemeen van alle tusschenkomst in dezelve [illegible]

» De oude republieken van Griekenland en Rome leveren de voldingendste bewijzen van het eerste. Grootbritanje zal tot aan het laatst der tijden eene gedenkzuil zijn van de gelukkige en bijna onweerstaanbare veerkracht van een gemengd bestuur. Holland en Zwitserland (dit werd gezegd in 1779) bevestigen de waarheid der bewering, dat geen regerings*vorm* zoo wel berekend is voor het geluk der onderdanen, voor binnenlandsche welvaart en buitenlandsche kracht, als die waar het beheer opgedragen is door het volk, en onder deszelfs controle door de uitvoerende magt wordt geoefend.

» De reden die er mij voor opvalt is deze: de wetgevende en uitvoerende staatsmagten afgezonderd en gescheiden zijnde, zoo worden de kroon en hare ministers voorwaardelijk bekleed met zoo veel magt als noodig is tot de volvoering van den last hun opgedragen. De uitvoerende magt kan vrede en oorlog maken, kan verbonden sluiten, kosten veroorzaken; kan, in één woord, iederen maatregel nemen, dien de termen eener dusdanige opdragt kunnen gerekend worden mede te brengen, zoo onbepaald en ruim als zij noodig oordeelen, op de eenvoudige voorwaarde dat zij aan het parlement verantwoordelijk zijn voor hun gedrag. Maken zij zich aan nalatigheid, omkooping, verraad schuldig, zij doen het ten hunnen gevare; zij wagen er hunne goederen, hunne eer, hun leven bij; terwijl daarentegen in onbeperkte gouvernementen, waar de menschen onderhevig zijn aan dezelfde zwakheden en ondeugden, de ministers niet aan eene dergelijke controle onderworpen en tot geene rekenschap te roepen voor hun gedrag, — vermits dat gedrag alleenlijk voorgeschreven is door den eenigen persoon in wiens magt het staat hen te ontslaan en te straffen, — zoo lang zij het vertrouwen van den souverein behouden, niets te vreezen hebben, niets dat hen afschrikken kan van de verderfelijkste raadgevingen, welke hunne eerzucht of persoonlijke belangen hun inboezemen kunnen. Zij hebben geene opheldering aan het publiek te geven of rekeningen met hetzelve te sluiten, als zij het hebben verdrukt of verraden. Indien zij bekwaam genoeg geweest zijn om eenen zwakken vorst eene gunstige meening van hunne diensten te doen opvatten, of om eenen slechten te overreden dat hunne onbehendigheid het gevolg was van ijver voor zijn belang en eene onbepaalde gehoorzaamheid aan zijne bevelen, zoo kunnen zij verzekerd zijn van geëerd en begunstigd te worden aan het hof, terwijl zij, welligt, door de natie worden veracht en verfoeid."

EGYPTE.

Alexandrië, 16 *September*. De pacha heeft den achterstalligen zijns in wissels op Marseille geheel afgedaan. Hierdoor is voor het oogenblik de rust hergeven aan de diplomaten, die door de krijgszuchtige voornemens des pacha's niet weinig in beweging waren gebragt.

RUSLAND.

Odessa, 23 *September*. Onvermoeid worden hier de krijgstoerustingen voortgezet. Voor eenige dagen had er eene groote revue plaats over de bij Wosnesensk verzamelde legerafdeeling. Een groot getal oorlogschepen van allerlei soort is naar de Abasische kust vertrokken, om de daar bestaande blokkade nadruk bij te zetten. De verschillende korpsen, die van de Pruth tot aan den noordelijksten hoek der Kaspische zee allengs aangekomen zijn, bewegen zich langzaam naar de uiterste grenzen. Met ongeduld wacht men hier op het resultaat van al de bestaande verwikkelingen. Rusland is te Konstantinopel door Engeland verdrongen. Baron *Ruckmann*, die bij afwezigheid van den heer van *Butenieff* als zaakgelastigde fungeerde, schijnt door Engelands diplomatische kunsten verschalkt; de toekomst moet leeren of het den heer van *Butenieff* gelukken zal de stelling te hernemen, welke de baron *Ruckmann* verloor. (*Allg. Zeit.*)

DUITSCHLAND.

Carlsruhe, 6 *October*. In den nacht tusschen den 2den en 3den dezer maand, is in de streek van Hockenheim al de nog te veld staande tabak bevroren.

PRUISSEN.

Berlijn, 10 *October*. Z. Exc. de Russische minister van buitenlandsche zaken, graaf van *Nesselrode*, is naar St. Petersburg [illegible]

Keulen, 12 *October*. De minister van openbare werken in België, de [illegible] de hoofd-ingenieur der Belgische spoorwegen, de heer *Simons*, zijn gisteren avond hier aangekomen en afgestegen *Im kaiserlichen Hofe*, waar zij door de Keulsche leden der directie en van den raad van administratie verwelkomd werden, en later aan een ter hunner eere aangerigt soupé deel namen. Dezen morgen bezigtigden beide heeren de werken aan den spoorweg bij de stationsplaats *am Thürmchen* en in de nabijheid der stad, en gaven, naar wij vernemen, hunne hooge tevredenheid over het tot nog toe verrigte te kennen. (*Köln. Zeit.*)

ZWITSERLAND.

Zurich, 7 *October*. Eindelijk heeft prins *Napoleon Lodewijk Bonaparte*, met de woorden: » geboren te Parijs en wonende in het kanton Thurgau, de tot zijne afreis noodige passen bekomen. De Engelsche gezant heeft er zijn visa op gezet.

ZWEDEN.

Stockholm, 29 *September*. Na gevolgde ratificatie, is thans het handels- en scheepvaart-tractaat tusschen Zweden en Noorwegen eenerzijds, en Griekenland anderzijds, gepubliceerd geworden. Verder eene overeenkomst met België, aangaande wederzijdsche opheffing der aftogtsregten.

ENGELAND.

Londen, 11 *October*. Het parlement is heden op de gebruikelijke wijze verder geprorogeerd tot 4 December.

— Uit het heden bekend gemaakte rapport, omtrent den staat der openbare geldmiddelen, blijkt, dat er eene aanzienlijke vermeerdering van inkomsten gedurende de laatste drie maanden was.

— Een aantal voorname Engelsche en Schotsche familiën zijn te Londen aangekomen, met het voornemen zich naar het vasteland te begeven, om er den winter door te brengen.

— In Ierland bereidt zich de bevolking voor, tot het houden van meetings, ten einde de algeheele afschaffing der tienden te vragen. In eene dezer meetings, welke reeds plaats heeft gehad, heeft men den heer *O'Connell* verweten, zich verbonden te hebben om van het parlement de afschaffing der tienden te vorderen, terwijl hij, bij de stemming over dit onderwerp, er tegen had gestemd.

— De *Morning Chronicle* bevat een artikel over de *korenwet*, hetwelk, als men hetzelve voor de uitdrukking der inzigten van het ministerie houden mag, aan diegenen weinig troost verschaffen zal, die, in de aanstaande parlements-zitting, op eene wijziging, of wel zelfs op de volstrekte afschaffing dezer wet rekenen.

FRANKRIJK.

Parijs, 11 *October*. De Parijsche handel heeft zich met eene petitie tot den minister van koophandel gewend, waarbij dezelve zich met de klagten der zeehandelplaatsen vereenigt en om ondersteuning voor de koloniën met opzigt tot het suikerproduct vraagt, en zulks voornamelijk op grond dat, door de vermindering van de welvaart in de koloniën, de Parijsche handel in artikelen van mode en weelde een aanzienlijk verlies leed.

— In deze hoofdstad wordt, bij het reeds bestaande getal schouwburgen, nog eene nieuwe opgerigt, die het *Théatre St. Marcel* zal geheeten worden.

— Het getal stoombooten, dat tegenwoordig van verschillende plaatsen naar en van Parijs aan- en afvaart, bedraagt reeds 25, en men berekent, dat hetzelve in het volgende wel 40 zal beloopen. Over het geheel is het getal der stoombooten op onze rivieren in den laatsten tijd zeer vermeerderd; daarentegen merkt men op, dat het getal dier vaartuigen in onze voornaamste zeehavens, met uitzondering van Havre, nagenoeg op dezelfde hoogte blijft.

PARTICULIERE CORRESPONDENTIE. *Parijs*, 12 *October*. Het antwoord, van den Zwitserschen landdag op de Fransche nota is onmiddellijk gevolgd geworden van eene deliberatie over de te nemen krijgsmaatregelen, ten gevolge waarvan nu reeds 40,000 man Zwitsersche troepen, waaronder 10,000 scherpschutters, tegen over de Fransche bataljons aan de grenzen staan.

De *Fédéral de Genève*, in zijn tweede bijvoegsel van den 7den (10 ure 's avonds) zegt:

"Een brief aan de deputatie van ons kanton, bij estafette overgebragt, geeft berigt, dat de Britsche ambassadeur aan *Lodewijk Napoleon* heeft afgegeven een paspoort, in de eerste plaats door den hertog *de Montebello* gevisseerd, en vervolgens door de ministers van Pruissen en Baden, alsmede door den consul-generaal der Nederlanden onderteekend. Dit paspoort is vervolgens aan het bestuur van Thurgau, den 6den 's avonds, afgezonden. *Lodewijk Napoleon* kan hetzelve niet voor den 8sten hebben ontvangen.

Ondertusschen ziet men in de Parijsche dagbladen, van den 8sten, dat een telegrafisch berigt het vertrek van *Lodewijk Napoleon* naar Engeland over de Nederlanden had aangekondigd.

In Zwitserland zijn alreeds tegenbevelen aan de oprukkende troepen gegeven, daar deze ijdele demonstratiën, maar zonder nut, veel geld zouden vereischen.

Ondertusschen is de generaal *Aymard* opgeofferd. — Sommigen beweren, dat hij instructiën bekomen heeft om in dien geest te spreken, en dat hij, geraakt over de tegenspraak van het ministerie, zich nu uit eigene beweging verwijdert, terwijl anderen zeggen, dat hij, door die gewaagde houding, deszelfs [illegible] te ver gegaan zijnde, zich zelven nu wegens zijnen overdreven [illegible], of door het ministerie bestraft wordt.

Hoe het zij [illegible] gouvernement [illegible] is voor de welsprekendheid van deszelfs [illegible] vaardigd, ten einde aan de generaals wordt verboden, aanspraken, proclamatiën of orders van den dag, hoe ook genaamd, uit te vaardigen, zonder dat dezelve vooraf aan het ministerie van oorlog onderworpen en door hetzelve goedgekeurd zijn.

— De Koning is steeds te Trianon, doch komt dagelijks te Parijs, alwaar Z. M. den ministerraad presideert. Hoezeer begeerig om zulks te verbergen, lijdt Hoogstdezelve aan eene krampader.

— De petitie voor het kiezersregt der nationale garde, wordt te Rijssel, Toulon, Tours en Kamerijk met drift onderteekend. Volgens dezelve, even als bij het Parijsche verzoek, moeten alle de leden der nationale garde kiezers en tevens verkiesbaar verklaard worden.

— In een brief, aan het dagblad *l'Europe* gerigt, beweert de markies *de Gias*, dat, bij het doen van uitgravingen in of in de nabijheid van het paleis der Tuileriën, eene looden kist, bevattende een onberekenbaren schat, door werklieden gevonden is, en door *den tegenwoordiger bewoner* van dat paleis in beslag genomen is. Deze kist zoude bevat hebben de diamanten van de ongelukkige *Marie Antoinette*, of wel 22 millioenen in goud, door of op last door *Lodewijk* XVIII vóór den 20sten Maart 1815 begraven. Het parket heeft den schrijver van dien brief in regten betrokken.

— De generaal *Sebastiani*, Fransch gezant te Londen, wordt eerstdaags alhier verwacht.

— Brieven uit Madrid, tot den 4den dezen, melden onder anderen: *Aldama* zoude door den generaal *Ferraz*, als minister van oorlog, worden vervangen. Het kabinet leefde steeds in onzekerheid. Een nieuw ministerie, met de heeren *Campuzano* en *Cordova*, werd te gemoet gezien.

— De *Gaceta di Madrid*, van den 4den, bevat een decreet der koningin, waarbij al de hoofdambtenaren, secretarissen en verdere ambtenaren, zoo mede alle officieren van het leger, die zich, om welke redenen ook, met verlof afwezig bevinden, ten spoedigste bij hunne respectieve ministeriën en korpsen worden teruggeroepen.

— Na rijpe overweging (dezelve duurt sedert den 20sten September 1826), heeft de koningin verklaard, dat er op het gedrag van *Rodil* niets te zeggen valt.

's Gravenhage, 14 *October*. Op grond, dat, omtrent de vermelding: *bevoegde autoriteiten* tot het afgeven van attestatiën de vita, in de ministeriële dispositie van 31 Augustus ll., bij verschillende klassikale besturen een misverstand schijnt te bestaan, is door Z. Exc. den minister van staat, belast met de generale directie voor de zaken der hervormde kerk, enz., met referte, voor het overige, aan gemelde beschikking, te kennen gegeven, dat door de *bevoegde autoriteit* verstaan wordt, de *burgemeester of officier* van den burgerlijken stand der plaats, alwaar de gepensioneerden woonachtig zijn.

Naar men verzekert zou, bij de voordragten en voorzieningen van financiëlen aard, welke aan de kamers zouden worden gedaan, ook deze behooren, dat de accijns op de steenkolen eenige verhooging zou ondergaan.

— De storm uit het Noord-Westen heeft jongstleden Vrijdag avond, een half uur afstands van het dorp ter Heijde, een vreemd vaartuig doen stranden. De equipagie is, op den stuurman en een der matrozen na, verdronken. Dezelve had zich in de sloep begeven en kwam daarmede om. Zoo deze ongelukkigen op het schip verbleven waren, zouden zij hun leven behouden hebben; maar de angst scheen hun te hebben overmeesterd, en deed hun de gelegenheid, om aan het schip gered te worden missen. Het schip, zijnde een schooner en genaamd de *Insurgent*, kwam uit de Oostzee en was bestemd naar Antwerpen. De lading bestond uit lijnzaad; dezelve zal geheel verloren zijn, daar het schip reeds vol water is geloopen. De naam van den kapitein is *Molenaar*; hij is, met vijf matrozen, een prooi der golven geworden.

Amsterdam, 13 *October*. Dezer dagen is in den stedelijken raad het vraagpunt behandeld, of met het jaar 1840, als wanneer de contracten omtrent de stadsverlichting met lantarens zullen zijn ten einde geloopen, het gaz derzelver plaats al dan niet zal vervangen; en er is besloten, naar men zegt, dat de lantarens zullen blijven en geen gaz de straten dezer hoofdstad mag verlichten.

Provincie *Zeeland*, 12 *October*. De publieke aanbesteding voor de uitbreiding der vestingwerken van het fort Bath (Zuid-Beveland), benevens het stichten eener kazerne en bomvrije kruidmagazijnen aldaar, wordt binnen kort te gemoet gezien; deze, voor de defensie van de Schelde zoo zeer belangrijke fortificatie-uitbreiding voorspelt vele bedrijvigheid aldaar.

Men verneemt met innig genoegen, dat te Zierikzee door eenige vermogende inwoners met aanzienlijke inschrijving een kapitaal is bijeengebragt, tot het daarstellen eener commercie-werf, en het aanbouwen van koopvaardijschepen voor de Oost-Indiën. Deze hoogstprijzenswaardige onderneming belooft eenen nieuwen tak van welvaart aan de inwoners dier stad [illegible] dezelve aan de oprigters de beste voldoening [illegible]

Arnhem, 15 *October*. [illegible] bevat het programma voor de opening der [illegible] vergadering der staten-generaal op heden. Daaruit blijkt, dat hetzelve eene verandering heeft ondergaan voor zoo verre ook Z. K. H. de erfprins *van Oranje* aan deze plegtigheid deel zal nemen. In de vergaderzaal der tweede kamer zelve is dienvolgens naast de zitplaats van Z. K. H. den prins *van Oranje*, ter regter zijde van den troon, eene nieuwe zitplaats daargesteld voor Z. K. H. den erfprins *van Oranje*.

— De Agent van het domein te Zutphen zal, op den 23sten dezer, op het gemeentehuis te Winterswijk verpachten de navolgende *korenuitgangen en præstatiën* in natura als: 1°. *de erfpachten uit de goederen Oostink, gronde Sikkink en Buitink*, *onder* Winterswijk; 2°. *de Winterswijksche koren- en zaktiend*, *onder* Aalten, Dinxperlo, Lichtenvoorde, Groenlo *en* Vreden; 3°. *de koren- en zaktiend*, *onder* Didam *en* Zeddam; 4°, *de schanskorven onder* Lichtenvoorde; 5°. *het miskoren en*

t hinsen, *onder* Winterswijk; 6°. *het inkomen der vicarie St. Antonie met de zak- en bloedtiend*, *onder* Aalten *en* Winterswijk; 7°. *eenige koren- en geldrenten*, *onder* Aalten, Winterswijk *en* Boekholt, *en* 8° *de graanpachten van twee stukken bouwland*, *de* Pieperskamp *en de* Vrieskamp *bij den* Oldenkamp, *onder* Winterswijk. — De conditiën liggen ter visie ter secretarie van Winterswijk en ten kantore van den Agent voornoemd.

— Te Nederhemert in den Boemelerwaard zal, op den 31sten dezer des voormiddags ten 10 ure, de aanbesteding plaats hebben, van *den bouw* van een geheel nieuw Schoollokaal, met de levering der daartoe vereischte bouwstoffen. — Het bestek zal van af den 29sten dezer ter plaatselijke secretarie ter lezing liggen.

AMSTERDAM, den 9 October.

Beurs van 8 October.

Over het algemeen toonden zich heden voor onze inlandsche effekten nog al koopers, waardoor de prijzen van alle soorten iets williger bleven. In vreemde fondsen is weinig handel gedreven; Spaansche bleven lusteloos; Russische en Oostenrijksche goed te plaatsen; in Zuid-Amerikaansche geen affaire; nieuws is er niets.

Prijzen ten $4\frac{1}{2}$ uur.

Holland. $2\frac{1}{2}$ pCt. $53\frac{5}{8}$ à $\frac{11}{16}$; 5 pCt. $101\frac{7}{8}$ à $\frac{15}{16}$; Kansbiljetten 24 à $\frac{1}{16}$; $4\frac{1}{2}$ pCt. Syndikaat $95\frac{1}{4}$; $2\frac{1}{2}$ pCt. dito $79\frac{5}{8}$; oude aandeelen Handelmaatschappij $172\frac{7}{8}$ à $\frac{3}{4}$; 5 pCt. Oost-Indië $99\frac{13}{16}$ à $\frac{7}{8}$; Rijn-spoorweg $105\frac{5}{8}$ à $\frac{3}{4}$.

Spanje. Ardoins $16\frac{13}{16}$; groote stukken $15\frac{7}{16}$ à $\frac{1}{2}$; Passive $4\frac{1}{8}$.

Rusland. Oude Russen $105\frac{5}{8}$ à $\frac{3}{4}$; nieuwe $105\frac{3}{4}$; Russen van 1831 en 1833 $97\frac{1}{4}$.

Oostenrijk. 5 pCt. Metalliek $103\frac{3}{8}$; $2\frac{1}{2}$ pCt. dito $57\frac{1}{2}$.

Brazilië. $80\frac{5}{8}$ gedaan in kleine partijtjes.

Effekten-Societeit van 14 *October.*

Integralen $53\frac{11}{16}$ à $\frac{3}{4}$; Kansbiljetten $24\frac{1}{16}$ à $\frac{1}{8}$; Handels-Actiën 173. Ardoins $16\frac{15}{16}$.

Unze inlandsche effekten iets meerder gezocht bij eenige affaire; Spaansche iets, echter niet noemenswaardig, hooger.

Mengelwerk.

Beschouwingen over den tegenwoordigen stand van zaken.

(*Zie* N°. 122).

III.

Eene der vruchten van den tiendaagschen veldtogt was de vervanging der 18 artikelen, vervat in het voorstel van Junij, door de 24 artikelen in dat van October 1831 opgenomen. — Zonder dat het noodig is, de verschillen dezer beide voorstellen op te sommen, is zooveel zeker, dat de gesteldheid van Holland jegens België door het laatste verbeterde. De regering intusschen oordeelde die verbetering onvoldoende. Zij wilde zich onvoorwaardelijk houden aan de voorwaarden van *scheiding*, zoo als die, in de protocollen van Januarij 1831 waren vermeld; zij weigerde daarom hare toetreding tot de voorgestelde 24 artikelen; zij vestigde het bekende stelsel van *volharding*.

Hoe gemakkelijk de *toenmalige* publieke geest voor dit stelsel was te stemmen, en hoezeer die er werkelijk voor is opgewonden geworden, is aan ieder bekend.

Het *eenige* dagblad, hetwelk in der tijd de aanneming der 24 artikelen voorstond, was de later gestaakte *Standaard*. — Het nam bepaaldelijk in deszelfs nommer van den 2den November 1831, (n° 72), een uitgebreid artikel op, ten betooge der aannemelijkheid van de 24 artikelen, en om te doen zien, dat de afwijkingen van de protocollen, waartoe men aan deze zijds was toegetreden, niet van zoo veel gewigt waren, om, *zonder zekerheid* van een *beter* tractaat te zullen erlangen, zich de nadeelen van den *status quo* langer te getroosten. Het besloot dat betoog, met de volgende slotsom:

„„*Wij hebben ons in der tijd tegen de 18 artikelen verklaard. Indien wij thans moesten kiezen tusschen eene geheele afwijzing van dit tractaat of eene aanneming, wij zouden onze stem voor de aanneming uitbrengen*, indien namelijk *België* daartoe mogt toetreden. Wij gelooven *niet* met de *Noordstar*, dat door dit tractaat te onderteekenen, onze eigen ondergang zou worden onderschreven, maar integendeel, dat wij door onze toestemming te weigeren, *zonder volstrekte zekerheid voor een beter verdrag te hebben*, ons eigen graf graven en ons eigen verderf bespoedigen. . . . . . . Zonder den kans van eenen algemeenen oorlog, die *en* onwenschelijk *en* onwaarschijnlijk is, zien wij voor ons ten minste geene betere uitkomst. Daarom, *en daarom alleen*, zijn wij, ook bij den min duidelijken zin van nader uit te voeren bepalingen, tot toetreding gezind."”

Bij *ondervinding* wetende, dat er geen oorlog tegen *België* denkbaar was, zonder eenige zekerheid, zonder eenige toezegging, zonder eenig vooruitzigt van een beter verdrag, (want ondanks alle fraaije voorstellingen is zulks nu voldoende gebleken), heeft dus onze regering geweigerd, halstarrig geweigerd gedurende ruim *zes* jaren, en is zij eindelijk, daartoe gedrongen door eene ondanks zich zelve meer en meer dreigend gewordene houding der vertegenwoordiging, toegetreden tot hetgeen zij vroeger voorgaf den ondergang der natie te berokkenen, te zijn onaannemelijk, en verre verwerpelijker dan de *status quo*.

Vergeven wij het ministerie ook deze verregaande inconsequentie. Vragen wij eenvoudig naar hetgeen, waarop het hier aankomt: of, namelijk, dat stelsel van volharding is aangenomen *in het belang* van Noord-Nederland? ja, of het er in de gegeven omstandigheden eenig voordeel bij heeft *kunnen* vinden? — En zoo neen! welk dan het eenig doelwit kan zijn geweest van ons vaderlijk ministerie?

Ei lieve! goedwillige landgenooten! zoo er baten en voordeelen bestaan dier volharding, noemt ze, en gij zult de fraaiste grondstoffen hebben bijeengebragt voor eene eerzuil onzer staatsmannen. — Heeft Nederland nu ten gevolge van het afslaan der 24 artikelen een *beter* verdrag verkregen? Immers neen! want men is geëindigd met aan te nemen hetgeen men vroeger geweigerd had; en gesteld, dat Nederland nu verkrijgt *alle* de voordeelen in de 24 artikelen gelegen, wat het dan een voorregt wezen, dat het die voordeelen nu *zes* jaren later zal genieten, dan het geval had kunnen zijn?

Is Nederland nu, ten gevolge van de weigering der 24 artikelen, zoo het er geene regtstreeksche vruchten van plukte, ook van zekere bezwaren ontheven geweest? Heeft het b. v. minder belasting betaald, minder schulden gemaakt, eene geringer legermagt op de been gehouden gedurende de volharding, dan het geval zou zijn geweest, indien er in 1831 een verdrag ware gesloten geworden?

Heeft eindelijk Nederland nu van onze Oost-Indische bezittingen meer voordeel getrokken, dan wanneer de 24 artikelen waren aangenomen geworden? Het antwoord is al wederom: neen! want de 24 artikelen lieten ons het volle genot onzer Oost-Indische bezittingen, en het gevolg van derzelver afwijzing is dus slechts geweest, dat de voordeelen dier koloniën nu alleen besteed zijn, om de kosten goed te maken van den *nutteloozen status quo*, dat wil zeggen, dat zij thans *verspild* zijn, terwijl zij anders hadden kunnen dienen tot vermindering van de lasten en schulden der natie en tot verbetering harer bronnen van bestaan.

Maar waarom had dan in 1831 en later de weigering plaats der 24 artikelen? — Omdat het ministerie verkoos te speculeeren op den toenmaligen wankelenden staat van zaken in Europa; omdat het hoopte op de hernieuwing van den stand van zaken, welke vóór 1830 had bestaan; omdat het verwachtte een' omkeer in België, en in iederen tegenstand, welken het jeugdig bewind in dat land ondervond, nieuwe stof aantrof voor de verlevendiging dier hoop; eindelijk omdat het verafschuwde het denkbeeld eener *erkenning* van deszelfs onafhankelijkheid en van deszelfs pas gevestigde dynastie.

Waarom trad al verder het ministerie toe in 1838? Omdat de houding der vertegenwoordiging ter opheffing van den *status quo* steeds meer en meer dreigend was geworden; omdat zij eene daad van schijnbare en tardieve toegevendheid verkoos boven eene openbare scheuring tusschen haar en eene vertegenwoordiging, welker vroegere houding zulk een onwaardeerbaar schild had opgeleverd tegen de aanvallen der mogendheden; eindelijk omdat zij weten kon en wist, dat ook in geval van aanneming, nieuwe beroeijingen der mogendheden onvermijdelijk waren, en nieuwe zwarigheden zich konden opdoen, die altijd tot oponthoud moesten aanleiding geven, en daarenboven het uitzigt op buitengewone gebeurtenissen niet benamen.

En welke voordeelen heeft het dan nu ten slotte aangebragt, dat het bestuur deszelfs tegenwoordige houding *zes* jaren later heeft aangenomen, dan het geval had kunnen zijn? [illegible] *ten eerste* dat men in België zich nu niet meer getroost, hetgeen men zich in 1831 had laten gevallen; *ten tweede* dat de mogendheden, naar aanleiding dier Belgische klagten (welke ons bestuur, door haar dralen, den tijd heeft gegeven om wortel te vatten) in sommige opzigten, op de bepalingen der 24 artikelen schijnen te willen terug komen; en *ten derde* dat Nederland zich meer dan waarschijnlijk of nieuwe opofferingen en meerder toegevendheid zal moeten getroosten *of* zich op nieuw den *status quo* zal moeten laten welgevallen.

Ziet daar dus de wrange vruchten van het stelsel van volharding onzer staatsmannen, van het langdurig blind vertrouwen en de langdurige onderworpen geloovigheid der vertegenwoordiging, van de medgaandheid eindelijk der natie in 1831 en later!

Onder deze omstandigheden, met de aangewezen antecedenten treedt nu intusschen het ministerie wederom voor de vertegenwoordiging op. Dat er niets is, hetwelk deze laatste voor hetzelve kan doen gezind zijn, ziet iedereen. Maar tot welken prijs, onder welke voorwaarden moet zij dan het bestuur ondersteunen? Beantwoorden wij ook deze vraag, en besluiten wij daarmede onze beschouwingen.

Er doen zich slechts *twee* veronderstellingen voor.

Of de mogendheden stemmen toe in de gave uitvoering der 24 artikelen, en dan staat het aan het bestuur daarop aan te dringen, en aan de vertegenwoordiging toe te zien en te bewerken, dat zulks met klem en spoed geschiede; terwijl hare rol voor het overige in dit opzigt is die der lijdelijkheid.

Of de mogendheden wijken af van de 24 artikelen en vragen nieuwe opofferingen; en dan vordert deze stand van zaken eene andere houding.

Veel hangt in dit geval af, van den omvang dier nieuwe opofferingen. Zijn zij van dien aard, dat zij meer nadeelen zouden opleveren, dan zelfs de langdurigste *status quo*, dan moeten zij geweigerd worden, en dan moet de regering tot die weigering worden in staat gesteld en ondersteund.

Zijn zij daarentegen van dien aard, dat zij, zelfs wordende toegegeven, den tegenwoordigen stand van zaken zouden verbeteren, door een einde te maken aan den *status quo*, en Nederland altijd eenige voordeelen te verzekeren, welke deze laatste uitsluit; dan behoort men toe te geven, en zich de gevraagde opofferingen als een gevolg van onze vroegere [illegible] te getroosten, indien er ten minste ook nu, in geval van weigering, geene zekerheid mogt zijn voor een beter verdrag.

De kenze der opofferingen kan dan alleen een gewigtig punt van geschil blijven, en het is ook daaromtrent, dat de vertegenwoordiging zich *casu quo* een bepaald stelsel zal dienen te vormen, en een stellig verlangen zal moeten aan den dag leggen.

Dat dit stelsel en dit verlangen zullen moeten zijn in het belang der natie *alleen*, behoeft geen betoog; en het is daarom reeds vooraf van gewigt, de kenze der eventuële opofferingen aan dat belang te toetsen.

De *twee* groote geschilpunten schijnen te betreffen het *grondgebied* en de *schuld*.

Veronderstellen wij nu het geval, waarin de mogendheden het mogten eens zijn, op de verdeeling der laatste terug te komen, en waarin nogtans België zich liever daarin een grooter aandeel zou willen getroosten, indien wij ons daarentegen eene opoffering zouden willen laten welgevallen, zoo als dat denkbeeld de sluitrede is der brochure van den heer DUMORTIER, wanneer hij zegt: »*Nous pouvons d'ailleurs transiger sur la question pécuniaire; sur la question du territoire jamais.*"

Dan doet zich de vraag voor: wat meer in het belang is van ons land, eene grootere schuld ten onzen laste te houden, en daarentegen eene vergrooting van grondgebied te verkrijgen? dan wel omgekeerd, dat grondgebied op te offeren tegen de overneming door België van een grooter aandeel in de schuld?

De vraag is, om meer dan ééne reden, der overweging dubbel waardig. Een grooter aandeel in de schuld ten laste van België te zien brengen, schijnt ons het verkieslijkst.

Daardoor vermindert de last der tegenwoordige schuld; terwijl dat voordeel onmogelijk kan worden opgewogen door het bezit van eenige landstreken, welker ingezetenen, gedurende *zeven* jaren, hebben gestaan onder de Belgische regering, en grootendeels voor België zijn gezind; die dus alleen door vrees en ontzag kunnen worden in bedwang gehouden; en welker *exceptionele* beheering, uit haren aard aan vele bezwaren onderhevig, buitendien buitengewone kosten zoude vorderen: daargelaten, dat de gegoedsten nog wel grootendeels naar België zouden verhuizen.

Uit een finantieel oogpunt beschouwd, zou, dus zeker een afstand van grondgebied, opgewogen door een geldelijk voordeel, voor de natie verre de verkieselijkste opoffering zijn, terwijl zij daarentegen door België welligt het grootst wordt verlangd, en alzoo, zoo er voor ons een nieuw offer mogt noodig zijn, ter bevrediging zou leiden van beide de partijen.

Het gevolg dier opoffering zou dus dan zijn, dat de getrouw gebleven gewesten, door het stelsel van volharding, ten minste zoo weinig mogelijk een nieuw finantieel nadeel zouden ondervinden; terwijl het ministerie, sinds 1830 voorstaande de regten der dynastie, alleen deze laatsten zou hebben achteruitgezet. — Gelijk toch in 1831 de vraag alleen was: *of de dynastie België zou opofferen*: zoo zou nu, ten gevolge der volharding, de vraag zijn geworden: *of de dynastie nu nog bovendien zal opofferen, het groot-hertogdom Luxemburg?*

[illegible] zullen de hoofdgeschillen thans, in de [illegible] vrage, [illegible] oplossing kunnen vinden. Of men die ernstig vorderen zal aan de zijde der vertegenwoordiging, en of men ze rondborstig geven zal aan de zijde van het ministerie, is eene andere vraag. Misschien zal daarbij, nu men de dynastie reeds zooveel heeft doen verliezen, en nu men den stand des geschils op nieuw op een voor haar zoo nadeelig standpunt heeft gebragt; — misschien zeggen wij, zal daarbij de overweging in aanmerking komen: »»de dynastie verloor in 1831 België, en zou daardoor toen aan hare verliezen paal en perk hebben kunnen stellen; thans loopt zij, ten gevolge der toenmalige weigering om in dat verlies toe te stemmen, gevaar van bovendien Luxemburg te verliezen; welk nieuw verlies is er daarna voor haar te duchten, indien het ministerie ook nu wederom mogt gezind zijn tegen de aangewezen nieuwe opoffering, bijaldien zonder haar geene schikking mogt mogelijk zijn?""

Z.

Wij vragen slechts en antwoorden niet.

Goed of niet.

(*De Graanwet.*)

I.

(*Wij zijn verzocht het volgende vertoog te plaatsen, en voldoen aan dit verzoek; zonder daarom geacht te willen zijn al de beweringen van den schrijver te deelen.*) —

Met dit bovenschrift gaf het *Handelsblad* van 12 September een artikel dat onze oplettendheid wekte, en dat wij voornamen, voor zoo ver de graanwet betreft, in nadere beschouwing te nemen.

Nadat de steller van dat artikel zijne goede gezindheid heeft betuigd, om met Duitschland tot een handels-tractaat te komen, dat op waarachtige liberaliteit berust, en vervolgens te kennen heeft gegeven, dat hij de bestaande graanwet als een geschikt offer van onze zijde daartoe beschouwt, zegt hij, te gelooven, dat het nut der wet op zijn minst als problematiek is aangeteekend in de publieke opinie, omdat zij slechts in het oog eener geringe meerderheid, bij de kamer der Staten-Generaal, als nuttig beschouwd werd ter bevordering der belangen van den landbouw. Wij die omtrent dit laatste een ander geloof hebben, hetgeen wij noodig oordeelen tegen het zijne over te stellen, wij meenen, in die geringe meerderheid het bewijs te hebben gezien, dat gezonde beginselen van staatshuishouding eindelijk ook vorderingen maken in ons land, en dat men de verpligting begint te gevoelen, ook den gewigtigen landbouwenden stand onder ons met meer regtvaardigheid te behandelen.

Om nader voor zijn gevoelen uit te komen, houdt men het in het Handelsblad voor bewezen, dat de graanwet nadeelig is voor den handel.

Zonder bewijzen echter achten wij alles onbewezen te zijn, wij blijven dus als nog bij een tegenovergesteld gevoelen, te meer, dewijl in ons oog de handel alles behalve alleen bestaat in den eigenlijken *graanhandel*. De laatste, begrijpen wij slechts een gedeelte uit te maken van den uitgebreiden omvang des wereldhandels onzer natie, en wel een gedeelte, dat aan ons land, in de laatste tijden, voornamelijk van 1818 tot 1827, een zeer belangrijk geldverlies heeft veroorzaakt. Daarenboven, meenen wij, belemmert de wet zelfs den graanhandel weinig of niets, voor zoover men alleen koorn wil aanvoeren, om het buiten 's lands weder af te zetten. Of moet het aangevoerde vreemde graan juist in ons land zelf gesleten en verbruikt worden om den graanhandel te doen bloeijen? Wij voor ons kunnen althans niet gelooven dat zoodanige [illegible] van den graanhandelaar, bij het verlichte deel der ingezetenen des lands, nog even als voorheen bijval zullen vinden, maar stellen veeleer vast, dat zelfs de burgers in de steden hoe langer hoe meer gaan begrijpen, dat grooter aanvoer van buitenlandsch koorn, ten koste der binnenlandsche productie, alleen eenig voordeel kan verschaffen aan den graanhandelaar, maar dat overigens alle andere standen meer belang hebben bij de welvaart van den landbouw, die, wel behandeld en aangemoedigd wordende, elk jaar als het ware vele millioenen van productenwaarde te voorschijn roept uit aarde, lucht en water; terwijl de invoerende graanhandelaar slechts eenige handelwinst, eenige kapitaal-rente verovert op de beurzen zijner eigene landgenooten. Daarom vertrouwen wij dan ook dat het gouvernement niet ligtvaardiglijk besluiten zal, de graanwet tot een zoenoffer te bestemmen, om Duitschland inschikkelijkheid te bewijzen. Doch niet zoo zeer om gehoor te geven aan de wenschen der graanhandelaars, of om zich bij de Duitsche Landvorsten en kooplieden aangenaam te maken, behoort de wet afgeschaft te worden; maar, volgens het *Handelsblad*, daarom alleen, dat de graanwet allermeest schadelijk is voor den landbouw zelven. Om nu te maken dat zelfs een boer het geloovig kan aannemen, wordt verder beweerd: 1°. dat de koornwet een bedriegelijk lokaas is om meer graan te telen dan de natuurlijke verhouding met zich brengt, 2°. dat hieruit een strijd van productie te voorschijn treedt die het voordeel der producenten weg neemt, en 3°. dat zulks een dubbel verlies te weeg brengt, wanneer een paar slechte oogsten plaats grijpen, door de daling van het regt.

Deze stellingen, om het belang der zake, nader willende beschouwen, missen wij, omtrent het eerst beweerde, de bewijsgronden, dat, voor de [illegible] der graanwet, in ons land juist [illegible] weed [illegible] dan de natuurlijke verhouding vorderde. Wij houden ons daarom, ook hierin [illegible] veel grootere uitgestrektheid gronds aan de welvaart des lands dienstbaar zoude geworden zijn, wanneer die natuurlijke verhouding niet belemmerd geweest ware door onnatuurlijke belastingen op de voortbrengselen van landbouw en veeteelt, door gebrek aan goede wegen en vaarten in de landbouwende gewesten, en door het gemis van wetsbepalingen, waarbij de verdeeling der gemeenschappelijke velden wordt bevolen en daargesteld.

Omtrent het tweede punt denken wij mede anders, wij vreezen volstrekt geenen strijd van productie die nadeelig kan worden, en zulks op grond dat onze graanteelt, nog langen tijd, misschien wel altijd, ontoereikend zal wezen voor de behoeften der bevolking, die bij eene gepaste aanmoediging van den landbouw, zonder twijfel een snellen en belangrijken aanwas zal bekomen.

(*Zie verder het vervolg.*)

Vervolg van de

ARNHEMSCHE COURANT,

Van Dingsdag den 16 October 1838.

Het beweerde, ten derde, meenen wij als eene ongerijmdheid te kunnen beschouwen, alzoo, ingeval van misgewas en dus bij hooge prijzen, het al of niet bestaan der wet, zoo wel voor den landbouwer als voor den verbruiker, geheel onverschillig wordt.

Ook het aangevoerde, als wiskunstig bewezen, dat de bevolking niet kan gedwongen worden tot betalingen, die hare beschikbare middelen te boven gaan enz., oordeelen wij uit de lucht te zijn gegrepen daar onze graanwet ver verwijderd is een verbod van invoer te behelzen.

De schrijver verklaart verder, dat onze ondervinding van de koornwet nog te kort is om hem bewijsgronden voor zijne stelling, dat zij schadelijk is, te leveren. Wij willen hem daaromtrent, als begin van bewijs voor het tegendeel, mededeelen, dat wij tot nog toe geen winkelier, noch fabrikant, noch ambachtsman, noch arbeider hebben hooren klagen, dat zij minder voordeel of minder ontvangst hebben van den landman, sedert de graanwet [illegible] bestaan; ook zijn wij verzekerd dat de boeren niet hebben kunnen [illegible] dat [illegible] wet hun kwaad gedaan heeft, zoo als uit de redenering van den schrijver reeds zoude hebben moeten volgen.

Voor dat wij ons ten slotte nog bezig houden met de beschouwing der Engelsche koornwet, die in het *Handelsblad*, bij gebrek van beter bewijs, wordt te hulp genomen, meenen wij voor onze landbouwers nog te mogen aanvoeren, dat zij van geen graanuitvoerend volk hoegenaamd de vrije mededinging duchten op onze koornmarkten, mits men dat volk onder gelijke omstandigheden als de hunne doe arbeiden. Alvorens dus gehoor te geven aan de graanhandelaars, om het koorn uit België en de Rijngewesten, alsmede uit Polen en de landen aan de Oost- en Zwarte zee gelegen, tegen geringe regten *ter consumptie* in te voeren, zal het noodig en billijk zijn, om den vaderlandschen landman vrij te stellen van de belastingen, welke in die landen niet door de landbouwers gedragen worden. Zij behooren alsdan ontslagen te worden, onder anderen, van de tienden, die, in weerwil der afschaffing bij vroegere staatsregelingen, nog voortdurend in ons land gevorderd worden, terwijl die in België en de Rijnlanden reeds lang vergeten zijn. Ook de belastingen op het geslagt en gemaal, zoo in het algemeen als door de steden geheven wordende, behooren dan op te houden, dewijl zij het evenredig toenemen der bevolking verhinderen, en het verbruik der voortbrengselen, ten nadeele des landbouwers, verminderen en beletten bij de minvermogende doch talrijke ingezetenen des vaderlands.

F. W. S.

*** *Eene opeenstapeling van jammer trof eenen braven arbeider in het bosch van Wolfhees. Een zoontje van den man, naauwelijks twaalf jaren oud, werd door de wieken van eenen windmolen zoodanig getroffen, dat het verlies van zijnen linkerarm daardoor werd veroorzaakt; drie weken na dit schrikkelijk voorval werd 's mans nederige stulp eene prooi der vlammen: wij verzwijgen andere omstandigheden. — Zoo veel smart, zoo veel ellende, zou dit niet op eene kleine bijdrage van de in deze streken zoo talrijke menschenvrienden kunnen hopen?*

De giften, die men hiervoor zal willen afzonderen, gelieve men bij den uitgever der Arnhemsche Courant *te doen bezorgen, die van elke ontvangst geregeld berigt zal doen in zijn dagblad.*

Arnhem, den 1. October 1838.

PHILANTHROPOS.

*** Voor het [illegible] huisgezin in het Bosch van Wolfhees heeft de ondergeteekende, [illegible] letters B. T. . . . . [illegible]

» Q. . . . . [illegible]

Arnhem, den 13den October 1838.

C. A. THIEME.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 14 Oct. 1 El 0 Palm 5 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 1 D.
Den 15 Oct. 1 El 0 Palm 0 Duim; gewassen 4 Duim; gevallen 0 D.

Waterhoogte voor Keulen.

13 October, 5 voet, 5½ duim.

Advertentiën.

Getrouwd;

Jonkheer Mr. *L. P. J. VAN DE SPIEGEL.*
en
Jonkvrouwe *A. J. ROUKENS.*

OOSTERBEEK,
den 12den October
1838.

Mijne geliefde Echtgenoote, *JEANNE JUDITH PENNING*, beviel heden voorspoedig van eenen zoon.

ARNHEM,
den 11den October,
1838.

J. W. SCHIFF.

Mijne geliefde huisvrouw, *[illegible] HANNA DE ROOIJ*, beviel heden avond voorspoedig van eene DOCHTER.

[illegible],
den 12den October
1838.

J. A. BARNOUW, Jz.
Kostschoolhouder.

Eenige Kennisgeving.

Op den 15den October 1838 is te ARNHEM bevallen van een zoon, zijnde *de achtste*, J. BUCENIMGH, geb. *VAN MEERBEEK.*

Heden avond overleed alhier, in het [illegible] levens, Mejufvrouw *GEERTRUI VAN TEKELENBURG*, sedert ruim 50 jaren geliefde Huisvrouw van

ARNHEM,
den 13den October
1838.

B. VOLK.

BEKENDMAKING.

DE DIJKSTOEL VAN HET DISTRICT *TIELERWAARD* is voornemens, om, op Zaturdag den 20sten October 1838, des voordenmiddags ten elf ure, ten huize van den Heer *D. VAN DIJK*, te *Tuil*, in het openbaar, den minstaannemenden, bij inschrijving en opbod aan te besteden:

Het doen van eenige belangrijke herstellingen aan de Districts-Waterwerken, te Tuil, Opijnen en Hellouw.

De Bestekken en Conditiën, waarop deze Besteding zal geschieden, zullen *drie dagen vóór den dag der Aanbesteding*, door de gegadigden kunnen gezien en gelezen worden:

Te *[illegible]*, bij *DIRK VERMEULEN*,
Te *Opijnen*, bij den Bakenmeester *VAN [illegible]*,
Te *Tuil*, bij den heer *D. VAN DIJK*,
Te *Hellouw*, bij *J. SITZERS*, en
Ten Kantore van den Secretaris van het district.

Deil, den 10den October 1838.

Ter ordonnantie van denzelven,
[illegible]
Secretaris.

Verkoop van Vast Goed.

Weldra staat in *Gelderland*, Arrondissement *Zutphen*, Gemeente *Gorssel*, Sectie *Eefde*, in het openbaar ingezet, en veertien dagen daarna finaal verkocht te worden, het BOERENERF, genaamd *het Jolink*, gelegen achter het eerste Tolhek op den Straatweg tusschen *Zutphen* en *Deventer*. Het wordt door dien Straatweg doorsneden, en is, wegens deze en zijne algeheele ligging, ook niet verre van *Zutphen*, uitnemend geschikt tot het aanleggen van een, of wel van twee Buitenverblijven, aan elke zijde van den Straatweg. — Hetzelve Boerenerf is groot 45 Bunders, 1 Roede en 80 Ellen, te weten: Aan BOUWLAND 10 Bunders, 47 Roeden en 4 Ellen; aan WEILAND [illegible] 23 Roeden en 90 Ellen aan EIKEN HAKHOUT & AK- [illegible] Roeden [illegible] Roe- [illegible] ARD en opgaande EIKEN BOOMEN, nog [illegible] HEIDEGRONDEN 17 Bunders, 51 Roeden en 20 Ellen. — De inzate en finale verkoop zullen geschieden *en* bij perceelen, *en* in massa.

De dagen van inzet en veiling, te *Zutphen*, door den Notaris *H. F. LULOFS*, zullen nader worden aangekondigd.

Verkoop van Huizen.

In de *Keizerskroon* te *Zutphen*, zal (onder nadere regterlijke autorisatie) op Zaturdag den 27sten October 1838, 's namiddags om 4 uren, bij inzet, en 14 dagen daarna, bij toeslag, in het openbaar geveild worden:

1°. Een HUIS en ERF te *Zutphen*, op den hoek der Sprong- en Beukerstraat, gemerkt V 510; Kadastraal Sectie E, No. 1162.

2°. Een HUIS en ERF, ook ter gezegde Stede op de Vaalt, gemerkt V 544, Kadastraal Sectie F N°. 2376.

Nadere informatiën zijn te bekomen ten kantore van den Notaris *LULOFS*.

† † † Op den Huize *Ulenpas*, bij *Doesborgh*, zal, op Donderdag den 25sten October 1838, des morgens om 9 uur, en volgende dagen, gehouden worden openbare verkooping, om *contant geld*, van MEUBELS en andere ROERENDE GOEDEREN, waaronder BEDDEN en LEDIKANTEN, een zeer uitgebreid modern PORSELEINEN TAFELSERVIES, Wit FRANSCH PORSELEIN met gouden randen, dito van Blaauw PORSELEIN, een Groen DESSERT-SERVIES, BILJARD en Toebehooren, een aantal zeer fraaije en bijzonder groote ORANJE-LAURIER en GRANAATBOOMEN, en velerlei fijne HEESTER- en POTGEWASSEN; voorts BEESTEN, PAARDEN, RIJTUIGEN, BOERENWAGENS, KARREN en BOUWGEREEDSCHAPPEN, PAARDENTUIGEN; wijders ook eenige BOEKEN in verschillende talen, en hetgeen verder zal worden voorgebragt. — Alles daags voor de verkooping te bezigtigen.

Op Dinsdag den 23sten October 1838, des morgens ten 9 ure, zullen, ten huize van wijlen *ROCHUS MENTHEN* op de Bouwplaats *de Veerstad*, te *Giesbeek*, onder *Lathum*, publiek worden verkocht:

6 PAARDEN, 22 stuks guste en dragende KOEIJEN, 3 OSSEN, 1 SPRINGSTIER, 13 KALVEREN, 9 vette VARKENS, 2 BOERENWAGENS, 4 KARREN, voorts PLOEGEN, EEGDEN, en verdere tot Bouw- en Melkerij behoorende Goederen en huismanskyken INBOEDEL.

Publieke Verkooping

van AFBRAAK, gemeen TIMMERHOUT, en circa 100 perceelen BRANDHOUT, op Donderdag den 18den October 1838, des morgens om 10 ure, aan het Magazijn van *G. VAN BERKUM*, buiten de Sabelspoort bij de Sluis, te *Arnhem*.

Uit de hand te Koop.

Eene CHAR A BANCS, op ronde Assen en dubbele Knijpveren, en de Bak uitgewerkt met Spaansch Riet. Te bevragen bij *STEENKAMP*, Mr. Rijtuigmaker te *Zutphen*.

---

† † † Op zeer aannemelijke voorwaarden TE HUUR, om terstond te kunnen worden aanvaard, het LOGEMENT, genaamd *'t Wapen van Amsterdam*, staande te *Zutphen* aan de Marschpoort op een der beste en levendigste standen der stad en een zeer ruim middel van bestaan opleverende.

Nader te bevragen bij den heer *H. EVEKINK* op 't Schipsteel te *Zutphen*, liefst in persoon anders met franco brieven.

Iemand uit den beschaafden stand, gehuwd en van onbesproken naam, verlangt eene BETREKKING, (voornamelijk met het doel om zich eenige bezigheden te verschaffen) liefst in het *administratieve vak* en bij voorkeur in de *provincie Gelderland*, en biedt tot dat einde aan, eene Gratificatie van

EEN DUIZEND GULDEN OF MEERDER

naar gelang van het meer of minder voordeelig aanbod, aan dengenen, die hem zoodanige betrekking verschaffen kan; terwijl men, des vereischt, de meest voldoende borgstelling kan presteren. Men houde zich van eene stipte geheimhouding verzekerd. Adres *franco*, onder de letters H. Z., bij den Boekhandelaar *G. D. KOOPMAN*, N. Z. Achterburgwal, achter het Postkantoor, No. 317.

MANUFACTUREN.

De Ondergeteekende heeft de eer de Dames te berigten, dat hij heden ontvangen heeft een uitmuntend assortiment der NIEUWSTE STOFFEN VOOR DAMES-KLEEDEREN, Nieuwe DOEKEN voor 't Najaar, en meerdere artikelen, alles tot bijzonder voordeelige prijzen.

Arnhem, 10 October 1838. *J. BENJAMINS.*

J. CIKOT EN COMP.,

in Lakens en Mr. Kleedermakers,

Grootestraat te Nijmegen,

Nemen de vrijheid zich bij de Heeren, uitmakende de Regterlijke Magt, aan te bevelen tot het, tegen zeer billijke prijzen, leveren der NIEUWE COSTUMES, volgens het Model.

** Bij *R. J. SCHIERBEEK*, JUNIOR, te *Groningen*, is van de pers gekomen en alom verzonden:

I. NOORDSCHE BLOEMEN. Uitgelezene Verhalen van *M. SAGOSKIN*, *A. BJELKIN*, *TH. BULGARIN* en *NARESCHNI*, à *f* 2,80.

Deze verhalen van Russischen oorsprong, door met roem bekende schrijvers geschreven, zullen aan het lezend publiek zeer welkom wezen.

II. *J. F. LEHMANN*, WENKEN OVER DEN OMGANG MET KRANKZINNIGEN voor allen, die met hen in aanraking komen, à *f* 0,50 Cts.

Voorts debiteert hij met succes:

III. *M. SAGOSKIN*, DE RUSSEN IN 1612, 2 Deelen, à *f* 4,80.

IV. ————, DE RUSSEN IN 1812, 2 Deelen, à *f* 5,20.

V. *L. LAX*, DE REISKUUR, 2 Deelen, à *f* 6,00.

VI. *W. F. HELLER*, DE VEROVERING VAN JERUZALEM, à *f* 3,00.

Men zie hierover de onderscheidene *gunstige Recensiën*, geplaatst in de *Algem. Vaderl. Letteroefeningen*, *Boekzaal*, *Gids*, *N. Vad. Letteroefeningen*, enz.

** Bij den *Akademiedrukker J. OOMKENS*, te *Groningen*, is gedrukt en alom te bekomen:

Prof. P. HOFSTEDE DE GROOT, Christelijke MENSCHENLIEFDE, à *f* 0,75.

Prof. P. VAN LIMBURG BROUWER, DIOPHANES, 1ste deel, à *f* 2,80.

Pred. P. BOELES, over *Staatsregt*, *Hervormd Kerkbestuur en Separatismus*, à *f* 2,80.

———— Woorden des EEUWIGEN LEVENS, à *f* 2,90.

Pred. G. H. VAN SENDEN, 's *Konings* 66ste *verjaardag*, Godsdienstig gevierd te *Zwolle*, à *f* 0,40.

Pred. R. DAMSTÉ, Geschiedkundige Beschouwing van het *Geloof* aan een LEVEN NA DIT LEVEN, à *f* 0,50.

Dr. J. H. REDDINGIUS, Gz., Leidraad voor ARMBESTUREN en DIAKENEN, à *f* 0,60.

J. S. MAGNIN, Geschiedkundig overzigt van DRENTHE, 1ste Stuk, à *f* 1,80.

Dr. M. DASSEN, *J. Hz. Herinneringen* aan Noordelijk DUITSCHLAND en SCANDINAVIEN, 2 Deelen, à *f* 5,50.

Dr. E. J. F. MEIJEN, *Reize* om de AARDE, vertaald door *Dr. S. STRATINGH*, (in 2 Deelen.) 1ste Deel, à *f* 3,90.

C. MEIJBOOM, Beginselen der TEEKENKUNDE, *met* 50 *groot folio Platen*, à *f* 7,50.

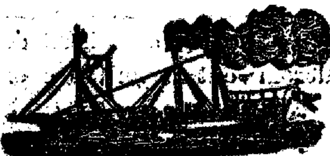
J. JAPPÉ, *Topographisch* TEEKENBOEK, *met* 70 *gekleurde Teekeningen*, à *f* 3,00.

D. HORIX, Handleiding voor LIKEURSTOKERS, PARFUMEURS en CHOCOLADE-FABRIJKEURS, door *Apotheker F. G. E. BAVINK*, à *f* 3,00.

Verhandeling over de DRONKENSCHAP, derzelver *Gevolgen*, *Voorbehoed- en Geneesmiddelen* tegen dezelve, à *f* 0,90.

R. BENNINK JANSSONIUS, GRUNOOS ZEGEFEEST 28 (Augustus 1838), à *f* 0,25.

DIESTERWEG, Leer- en Leesboek over GOD en den MENSCH, à *f* 0,25.

NEDERLANDSCHE STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

Van *Rotterdam* naar *Arnhem*, den 19, 21, 24, 26, 29 en 31, des morgens ten 7 ure.

Van *Arnhem* naar *Dusseldorp*, den 17, 20, 22, 25, 27 en 30, des morgens ten 7 ure.

Van *Arnhem* naar *Keulen*, den 17, 22 en 27, des morgens ten 7 ure.

Van *Keulen* naar *Dusseldorp* en *Arnhem*, den 19, 24 en 29, des morgens ten 7 ure.

Van *Dusseldorp* naar *Arnhem*, den 19, 24 en 29, des morgens ten 10 ure, en den 17, 22 en 27, des morgens ten 8 ure.

Van *Arnhem* naar *Rotterdam*, den 18, 20, 25, 28 en 30, des morgens ten 9½ ure, en den 23 des morgens ten 5 ure.

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.